

வேதாகம விளக்கவியல்

பாடம் - 13

கிறிஸ்துவுக்குள் அன்பான சகோதர, சகோதரிகளே, நாம் கடந்த பாடத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தை எவ்வாறு விளக்கம் செய்யவேண்டும் என்று ஒருசில காரியங்களை கற்றுக்கொண்டோம். இந்தப்பாடத்திலும் தொடர்ந்து அதனைப்பற்றி மேலும் அறிந்துகொள்வோம். இந்தப்பாடத்தில் புதிய ஏற்பாட்டை எவ்விதம் வியாக்கியானம் செய்யவேண்டும் என்பதையும் கற்றுக்கொள்வோம்.

நியாயப்பிரமாணம் மற்றும் கட்டளைகள் ஆகியவற்றை வியாக்கியானம் செய்யும்போது, நாம் என்னென்ன காரியங்களைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்? என்பதை சிறிது சிந்திக்கலாம். நாம் நியாயப்பிரமாணத்தின் கட்டளைகளை வியாக்கியானம் செய்யும்போது, முதலாவது கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய காரியம், அந்த கட்டளையின் வகையை அறிந்து, அதன் காரணத்தைப் புரிந்து வியாக்கியானம் செய்யவேண்டும். உதாரணமாக கடந்த பாடத்தில் நாம் கற்றுக்கொண்டபோல, அது சடங்காச்சாரம் சார்ந்த கட்டளையாக இருக்கலாம், சுகாதாரம், சமூகநலம் போன்ற காரியங்களாக அல்லது அதைப்பற்றிய கட்டளைகளாக இருக்கலாம். சடங்காச்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட காரியத்தை, மார்க்க சம்பந்தமான காரியங்களை இயேசுகிறிஸ்து சிலுவையில் தம்முடைய மரணத்தினால் ரத்து செய்துவிட்டார் என்று கடந்த பாடத்தில் கற்றது நினைவிருக்கும். அதையெல்லாம் நிறைவேற்றி முடித்துவிட்டார். பலியைச் செலுத்திவிட்டார். எல்லாவித மார்க்க சம்பந்தமான, சடங்காச்சாரமான காரியங்களை சிலுவையில் இயேசுகிறிஸ்து அகற்றி விட்டார். ஆகவே, அது எந்தவிதமான கட்டளை என்பதை நீங்கள் கண்டுபிடித்து, அதற்கு பிறகு, அதற்கேற்றபடி வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டும். சடங்காச்சாரமான கட்டளைகளை நாம் இன்றைக்கு கைக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதை இயேசுகிறிஸ்து நிறைவேற்றிவிட்டார். ஒழுக்கம் சம்பந்தப்பட்ட கட்டளைகளை, இயேசுகிறிஸ்து எவ்விதம் விளக்கம் கொடுத்து இருக்கிறார்? அந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில் பின்பற்ற வேண்டும். ஒருவேளை இயேசுகிறிஸ்து அதற்கு விளக்கம் கொடுக்கவில்லையென்றால் அந்த பழைய கட்டளை தொடர்ந்து நம்முடைய வாழ்விலே பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றுதான் அர்த்தம். இன்னும் சில கட்டளைகள், சுகாதாரம் பற்றிய, அதாவது இஸ்ரவேலர்களின் சுகாதாரத்திற்காக கொடுக்கப்பட்ட கட்டளைகள் இருக்கிறது, எதை உண்ணவேண்டும்? எதை உண்ணக்கூடாது? மட்டுமல்ல சமூக நலத்தைப் பேணுவதற்காக கட்டளைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது, அடைக்கலப்பட்டணம் போன்ற காரியங்களையெல்லாம் பார்க்கிறோம் அல்லவா? இதுபோன்ற கட்டளைகள் சமூகநலம் சார்ந்தவை. எவ்விதமாக சமூகத்தில் நீதி, நியாயம் போன்றவை கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்றுசொல்லி, கர்த்தர் கூறியவைகள் சமூகநலம்

சார்ந்தவைகள். இவற்றையெல்லாம் நாம் கவனத்தில் கொண்டு, வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டும். அதுதான் சரியாக இருக்கும்.

கட்டளையானது இன்றைய வாழ்விற்கு பொருத்தமானது என்பதையும் கவனத்தில் கொண்டு விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும். ஏனெனில், அநேக கட்டளைகளை இயேசுகிறிஸ்து நிறைவேற்றி விட்டார் என்று கற்றிருக்கிறோம். இன்னும் சில கட்டளைகள், இஸ்ரவேல் சமூகத்தினருக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டவைகள். சில கட்டளைகள் இந்த இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கு, அடிமைத்தேசமாகிய எகிப்தில் எவ்விதமாய் வாழவேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்டவைகள். அடுத்து, கானான் தேசத்திற்கு வந்தபிறகு எவ்விதமாய் வாழவேண்டுமென்று கர்த்தர் கொடுத்த கட்டளைகள் அதிலே அடங்கியிருக்கிறது. ஆகவே, இவற்றையெல்லாம் நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டியது அவசியம். இது தவிர அந்தகால சமூக, கலாச்சார நிலையைப் பார்க்கவேண்டும். அந்த சமூக, கலாச்சார நிலைமையில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட காரியங்களும் இருக்கிறது, அதாவது அந்த சமூக, கலாச்சார நிலைமைக்கு ஏற்றபடி கொடுக்கப்பட்ட கட்டளைகளும் இருக்கின்றது. அதை நாம் கருத்தில் கொண்டு, இது அந்த காலகட்டத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டது. எனவே, அவைகள் இந்த காலகட்டத்திற்கு ஒவ்வாதவையாக இருக்கலாம் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இஸ்ரவேல் சமூகத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட காரியங்கள், இன்று நம்முடைய வாழ்க்கைக்கு அதிகமாக பொருந்துவதில்லை. சில காரியங்கள் ஆவிக்குரிய ரீதியில் பொருந்தக்கூடும். ஆனால் எல்லா கட்டளைகளும் இஸ்ரவேல் தேசத்து சமூக நிலையில் கொடுக்கப்பட்ட அந்த நியாயப்பிரமாணம், இன்றைக்கு அது பொருந்துமா? என்று கருதி சற்று சிந்திக்கவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டுதான் பழைய ஏற்பாட்டு நியாயப்பிரமாண கட்டளைகளை வியாக்கியானம் செய்யவேண்டியது அவசியம்.

அடுத்து, நாம் பழைய ஏற்பாட்டின் அமைப்பை சற்று புரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். பழைய ஏற்பாடு எவ்விதமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது தெரியுமா? அது மூன்றுவிதமான நிலைகளில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது மூன்றுவிதமான காரியங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். தேவனுடைய உலகளாவிய திட்டத்தின் அடிப்படையில் பழைய ஏற்பாடு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே தேவனுடைய உலகளாவிய திட்டம் இருப்பதை நீங்கள் காணலாம். இதில் என்ன வரும் என்றால், அவருடைய சிருஷ்டிப்பு, மனித வீழ்ச்சி, பாவம், மீட்பு, கிறிஸ்துவைப் பற்றிய வாக்குத்தத்தம், சபை எவ்விதமாய் உருவாகி வளரும் என்பது போன்ற காரியங்களை, உலகளாவிய திட்டமாக நாம் அதிலே பார்க்க முடிகிறது.

இரண்டாவது காரியம், இஸ்ரவேல் ஜனங்களோடு, தேவனுடைய நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய வரலாற்றை நாம் இதிலே பார்க்கலாம். இஸ்ரவேல் ஜனங்களோடு தேவன் செய்கின்ற காரியம். இதில் ஆபிரகாமின் அழைப்பைப்

பார்க்கிறோம். மோசேயினுடைய யாத்திராகமத்தைப் பார்க்கிறோம். யோசுவாவின் தலைமையின்கீழ் கானான் நிர்வகிக்கப்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். அதைப்போல தேவனுடைய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களின் வரலாற்றை தொடர்ச்சியாகவுள்ள பகுதிகளை நாம் இந்தப் பகுதியிலே பார்க்கிறோம். ஆக, இஸ்ரவேல் ஜனங்களோடு தேவன் செயல்பட்ட விதம் பற்றிய வரலாறு. இது இரண்டாவது நிலை.

மூன்றாவது நிலையானது, ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதனோடு, தேவனுடைய செயல்பாடு இருப்பதைப் பற்றியது என்று சொல்லலாம். குறிப்பிட்ட மனிதர்களோடு தேவனுடைய செயல்பாடுகள் இருப்பதை நாம் வேதத்தில் வாசிக்கிறோம். அது ஆபிரகாமாய் இருக்கட்டும், ஆதாம், ஏவாள் போன்றோராய் இருக்கட்டும். தொடர்ந்து சொல்லப்படுகிற எல்லா இராஜாக்கள், தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் தனிப்பட்ட மனிதர்களின் பெயர்கள் வருகிறதே, அவர்களோடு தேவன் எவ்விதமாய் செயல்பட்டார் என்பதைப்பற்றிய வரலாற்றை நாம் பழைய ஏற்பாட்டில் பார்க்கிறோம். இவ்விதமான அமைப்பில் பழைய ஏற்பாடு அமைந்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் கருத்தில் கொண்டு விளக்கம் செய்யவேண்டியது அவசியம். இன்னும் அதிகமான காரியங்களை நீங்கள் வேதாகமக் கல்லூரியில் பயில முடியும். இவ்வாறு பல காரியங்களை கருத்தில்கொண்டு, வியாக்கியானம் செய்யவேண்டியது அவசியம். குறிப்பாக, நியாயப்பிரமாணத்தை எவ்விதமாய் நாம் விளக்கப்படுத்தப்போகிறோம்? என்பதைக்குறித்துதான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதை வியாக்கியானம் செய்யும்போது, எதையெல்லாம் நாம் கவனம் செய்யவேண்டும் என்ற காரியத்தைத்தான், நாம் இந்த தலைப்பின் கீழ் கற்றுக்கொண்டு, இப்பொழுது அறிந்து கொண்டிருக்கிறோம். மட்டுமல்ல, பழைய ஏற்பாட்டின் அந்த விளக்கங்கள் 5 வித தன்மைகளோடு காணப்படுகிறதை நாம் தொடர்ந்து கற்றுக்கொள்ளலாம்.

முதலாவது, இந்த பழைய ஏற்பாட்டு காரியங்கள் தேவனுடைய செயலை முக்கியப்படுத்துவதாக இருக்குமே தவிர, மனிதனுடைய செயலை முக்கியப்படுத்துவதாக இருக்காது. தேவாதி தேவனே முக்கியமான Hero-வாக(கதாநாயகனாக) இருப்பார். அவர்தான் மத்தியில், அந்த நிகழ்வின் மத்தியபகுதியில் அவர் இருப்பார். எகிப்து தேசத்தில் வந்த வாதைக்கு மோசேயும் காரணமல்ல, பார்வோனும் காரணமல்ல, கர்த்தரே மையப்பகுதியில் இருப்பதைப் பார்க்க முடியும். பார்வோனையும், மோசேயையும், இந்தத் திட்டத்தில் கர்த்தர் பயன்படுத்தினாரேயொழிய, மோசேயும், பார்வோனும், இதில் எந்தவித பகுதியையும் உடையவர்களாக, மையப்பகுதியில் அவர்கள் காணப்படவில்லை. பார்வோனுக்கு சில பாடங்களை பயிற்றுவிப்பதற்காக, சில வாதைகள் வருகிறது. அவன் அதினால் பாதிக்கப்படுகிற நிலையிலிருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். மோசே, தேவனிடத்தில் ஜெபித்து விடுதலை தருகிறதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இவ்வாறு இவர்கள் தேவனுடைய மையத்திட்டத்தில் இருக்கிறார்களே தவிர, இவர்கள் அந்த வாதைக்கு காரணம் அல்ல. இவ்வாறுதான் பழைய ஏற்பாட்டு வரலாறு கூறப்படும். தேவனே மையப்பகுதியில் இருப்பார். அவரே கதாநாயகராக

இருப்பார் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். அவர் எவ்விதமாய் இருக்கிறார் என்பதைப் பற்றித்தான் அதிகமாய் சொல்லப்பட்டிருக்குமேயொழிய, அவர் தன்னுடைய சிருஷ்டிப்புகளோடு எவ்விதமாய் செயல்பட்டார் என்பது சொல்லப்பட்டிருக்காது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாவது, இந்த பழைய ஏற்பாட்டில் காணப்படுகிற சம்பவங்கள் எல்லாமே, தேவனுடைய சித்தத்திற்கும், கிரியைகளுக்கும் உட்பட்டதாக செய்யப்பட்டிருக்கிறதை நாம் பார்க்கலாம். அதாவது தேவ திட்டம் மற்றும் சித்தத்தின் அடிப்படையில் வரையறைக்கு உட்பட்டு, செயல்பட்டதாய் இருக்கும் என்பதை நீங்கள் கவனிக்கவேண்டும். அதாவது, தேவனுடைய சித்தத்தின் அடிப்படையில் எவ்வளவுதூரம் விளக்கப்படவேண்டுமோ, அவ்வளவுதான் அங்கே விளக்கப்பட்டிருக்கும்.. அதைத்தான்டி, முழுமையான தகவலை நீங்கள் வேதத்தில் சில நிகழ்வுகளுக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை பார்க்க முடியாது, அதாவது எல்லாத் தகவலும் சொல்லப்படாது என்ற கருத்தை நாம் அறியலாம். உதாரணமாக, டைனோசரைப்பற்றி நாம் அறிந்திருக்கிறோம். தேவன் படைத்த அதற்கு என்ன நிகழ்ந்தது? என்பதைக் குறித்த முழுத் தகவலை நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இன்னும் கூட தேவன் வானத்தையும், பூமியையும் படைத்தார். அதைத்தவிர தேவன் அநேக நட்சத்திரக் கூட்டங்கள், கிரகங்களைப் பார்க்கிறோம். இவையெல்லாவற்றையும் படைத்தார், அண்ட சராசரங்களைப் படைத்தார். எரிகோவின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்பு என்ன நடந்தது? என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ள இயலாது. ஏனெனில் அதைப்பற்றி சொல்லப்படவில்லை. இதைப்போல தானியேல் சிங்கக் கெபியிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்ட பின்பு, என்னவெல்லாம் நடந்தது என்பதைக்குறித்து நாம் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. தேவன் எதைச்சொல்ல விரும்புகிறாரோ, அவருடைய சித்தத்தின்படி எந்தளவுக்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறாரோ, அந்தளவுக்குத்தான் பழைய ஏற்பாட்டில் நமக்கு எழுதப்பட்டு தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, இதுவொரு வரையறைக்கு உட்பட்டது. இவைகளெல்லாம் தேவ சித்தத்தின் அடிப்படையிலேயேதான் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் பழைய ஏற்பாட்டின் தன்மை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மூன்றாவது, பழைய ஏற்பாட்டு விளக்கங்கள் நம்மை அனுபவத்திற்கு அழைக்கிறது, அதாவது பழைய ஏற்பாடு எழுதப்பட்டு விளக்கமாய் சொல்லப்பட்ட காரியங்கள் யாவும், நாம் அதை நம்முடைய தனிப்பட்ட வாழ்விலே அனுபவித்துப்பார்க்க வேண்டுமென்று அழைக்கிற ஒரு அழைப்பாக இருக்கிறது. அதற்காகவே பழைய ஏற்பாட்டு காரியங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். பழைய ஏற்பாட்டு நிகழ்ச்சிகள் ஒவ்வொன்றையும் நாம் வாசிக்கும்போது, அது எந்த சூழலில் நடைபெற்று இருக்கிறது? அதில் வருகின்ற ஒவ்வொரு காரியங்கள், அதில் வருகிற மனிதர்கள், அவர்களுடைய தன்மைகள், அதில் நடக்கிற நிகழ்வுகள் போன்றவற்றை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று வேதம் எதிர்பார்க்கிறது. அதற்காக நாம் அந்த வரலாற்று பின்னணியைப் பார்க்கவேண்டும். இலக்கணப்

பின்னணியைப் பார்க்க வேண்டும். மட்டுமல்ல அந்த வசனத்தின் ஆழத்தை நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று இந்த பழைய ஏற்பாட்டு வசனங்கள், காரியங்கள் நம்மிடம் எதிர்பார்க்கிறது. ஆகவே, பிரியமானவர்களே, நம் வாழ்விலே இதை நடைமுறையாக பார்க்கவேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

நான்காவது காரியம், பழைய ஏற்பாடு விளக்கவுரையாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, அது பரிந்துரையாய் சொல்லப்படவில்லை என்பதையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதாவது, பழைய ஏற்பாட்டு சம்பவங்கள் யாவும், விளக்கமாக, அதன் காரியங்களை சொல்கிறதேயொழிய, அதைக்கொண்டு இவ்விதமாய் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி பரிந்துரை செய்யப்படுகிற காரியங்கள் மிக மிக குறைவாகவே இருக்கிறதை நீங்கள் பார்க்க முடியும். அதுதான் பழைய ஏற்பாட்டின் தன்மை. உதாரணமாக, பழைய ஏற்பாட்டு சம்பவங்களை எடுத்துப்பார்த்து சிந்தித்துக்கொள்ளுங்கள். அது, நேரடியாக இப்படிச் செய் என்று சொல்கிற காரியங்கள் மிகக்குறைவாக இருக்கிறதை நீங்கள் அறிய முடியும். உதாரணமாக, யோனாவின் கதை அல்லது சம்பவங்களை எடுத்துப்பாருங்கள். அது நடந்த நிகழ்வு. ஆனால், அதில் இவ்விதமாய் செயல்படுங்கள், இல்லாவிட்டால் யோனாவிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று எதையும் பரிந்துரை செய்யவில்லை. ஆக, இவ்விதமாகத்தான் பழைய ஏற்பாட்டு சம்பவங்கள் விளக்கமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, அதிலிருந்து பாடங்களை, நீங்களும், நானும் புதிய ஏற்பாட்டின் வெளிச்சத்திலேயே கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதைத்தான் நாம் ஏற்கனவே பார்த்தோம்.

பழைய ஏற்பாட்டு சம்பவங்களை நாம் எவ்விதமாய் அர்த்தவிளக்கம் செய்யவேண்டுமென்று பார்த்தோம். இங்கே சம்பவங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதை நாம் சம்பவத்தை வைத்து அப்படியே உபதேசமாக போதிக்காமல், அதற்கு கட்டளையாய் கொடுக்கப்பட்ட பழைய ஏற்பாட்டு காரியம் அல்லது புதிய ஏற்பாட்டின் வெளிச்சத்திலே இந்த சம்பவங்களை விளக்கம் கொள்ள வேண்டும். அது யோனாவின் சம்பவமாய் இருக்கட்டும். எதுவாக இருந்தாலும், நாம் அவ்விதமாக, அந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில் அல்லது கட்டளையின் அடிப்படையில்தான் கூறவேண்டுமென்று அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். இந்த யோனாவின் சம்பவத்திலே, கர்த்தர் நினைவே மக்களின்மீது கொண்ட அன்பை நாம் பார்க்க முடியும். அந்த அன்பினாலே, இந்த யோனாவைக் கர்த்தர் அழைத்து, எச்சரிப்பைக் கொடுக்க அழைத்து, பயன்படுத்துகிறதையும், அதற்கு யோனா மறுத்ததினாலே இவ்விதமாக சம்பவங்கள் சென்றதையும் நாம் வேதத்திலே வாசித்துப் பார்க்கிறோம். அதை நாம் அறிந்து, புரிந்து நம்முடைய வாழ்க்கைப் பகுதியில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியது நம்முடைய கைகளில்தான் இருக்கிறது. அதனுடைய விளைவுகள், ஒருவேளை கீழ்ப்படியாமல் போனதினால் நினைவையின் காரியங்கள், அதைப்போல யோனா கீழ்ப்படியாமல் போனதினால் ஏற்பட்ட காரியங்கள், திரும்ப அவனைக் கட்டாயப்படுத்தி கீழ்ப்படிய வைத்து நினைவேக்கு அனுப்பி, எச்சரிக்கை செய்து, அவர்கள் மனந்திரும்பி தேவன்

வழிநடத்தின விதங்களை நாம் பார்க்கிறோம். இவ்விதமாக, நாம் வேதாகமத்தின் சம்பவங்களை வாசிக்கும்போது, தேவன் எவ்விதமாய் மக்களோடு செயல்பட்டார் என்பதையெல்லாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது, அதாவது தேவன் இந்த இராணுவத்தை வெறுக்கிறார், இந்த பீரங்கிகளை, இரதங்களை வெறுக்கிறார் என்று சொல்லி போதிக்கிறபோது, இப்படிப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகளையெல்லாம் கூறுகிறார்கள். அப்படியல்ல, அவைகளை தனிப்பட்ட பாடங்களாக பிரித்துப்பார்க்க கூடாது.

அதைப்போல, இஸ்ரவேல் ஜனங்கள், எரிகோவுக்கு எதிராக ஏழுமுறை சென்றபோது, ஆர்ப்பரித்தபோது, அங்கே எரிகோ கோட்டை வீழ்ந்தது என்று பார்க்கிறோமே. அதைப்போல நாமும் 7 முறை ஜெபம் செய்து ஆர்ப்பரித்து தேவனிடத்தில் கேட்டுவிட்டால், எல்லா எதிராளிகளின் கோட்டைகளும் வீழ்ந்துவிடும் என்று சொல்லி நாமாகவே ஒரு பாடத்தை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. தேவன் சொன்னால் அவ்வாறு செய்வார், இல்லையென்று சொல்லமுடியாது. ஆனால், பழைய ஏற்பாட்டில் இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது, அந்த சம்பவம் அவ்வாறு இருக்கிறதல்லவா? ஆகவே நானே விசுவாசத்தோடு இவ்வாறு செய்கிறேன் என்று செய்துவிட்டு, பிறகு ஏமாற்றம் கண்டு, ஆவிக்குரிய வாழ்வில் சோர்ந்து போகக்கூடாது. ஏனெனில், அது மொத்தமாக கூறப்பட்ட காரியங்களாக இருக்கிறது. இஸ்ரவேலுக்கு கூறப்பட்ட காரியமாக இருக்கிறது, குறிப்பிட்ட சம்பவத்துக்கு, குறிப்பிட்ட வழிநடத்துதலாக காணப்படுகிறது என்றெல்லாம் பார்க்கவேண்டும். ஏன் அவ்வாறென்றால், தேவன், ஒவ்வொரு நிகழ்விலும், ஒவ்வொருவிதமாய் செயல்படுகிறவர். தாவீதின் வாழ்வை எடுத்துக்கொண்டால், தேவன் தாவீதை சவுலோடு வைத்து, யுத்தத்திற்கு அனுப்பி, பின்பு அவரால் துரத்தப்பட்டு, காடுகளில் அலைகிற ஒரு நபராக நடத்தி, பின்பு ராஜாவாக மாற்றினார். ஆகவே ஒரேமுறையில் அவர் செயல்படுகிறவர் அல்ல, எப்போதுமே இவ்வாறுதான் செயல்பட வேண்டுமென்று அவர் கூறவில்லை. ஆகவே, தாவீதை மட்டுமே எடுத்துக்கொண்டால்கூட, பல விதங்களில் அவரைப் பயன்படுத்தி, சூழல்களைப் பயன்படுத்துவாரானால், நாம் எவ்வளவு தூரம் காணப்படுவோம், யோசித்துப்பாருங்கள்.

நாம் பழைய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்பட்டதுபோலவே இப்படித்தான் என்றொரு முடிவுக்கு வரக்கூடாது. ஒருவேளை தேவன் சொல்லக்கூடும். அதையும் இல்லையென்று சொல்லமுடியாது. அவ்வாறு சொல்வோமானால் சிலருக்கு, அவர்களுடைய விசுவாசத்தை தொலைப்பதாக இருக்கும். அப்படியும் இல்லை, இருக்கலாம். தேவன் சிலருக்கு ஒருவேளை, எரிகோவின் கோட்டை விழுந்ததுபோல, உன் வாழ்விலும் செய்வேன் என்று சொல்லக்கூடும். ஆனால் அதைவொரு போதனையாகவோ, அல்லது பாடமாகவோ எடுத்து போதிக்கக் கூடாது என்றதொரு கருத்தை நாம் பழைய ஏற்பாட்டை விளக்கம் கொள்ளும்போது, கவனம் கொள்ளுதல் அவசியம்.

நீங்கள் பழைய ஏற்பாட்டு சம்பவங்களை விளக்கப்படுத்தும்போது, கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய படிநிலைகள்:-

1) ஒரு வேதபகுதி எந்த நோக்கத்தை தெரிவிக்க விரும்புகிறது என்பதை முதலாவது கண்டுபிடிக்க வேண்டும். ஒரு கதையையோ அல்லது நிகழ்ச்சியோ என்ன நோக்கத்திற்காக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? எதைக் கர்த்தர் நமக்கு அதன் மூலம் கற்றுத்தர விரும்புகிறார்? என்ற நோக்கத்தை முதலாவது புரியவேண்டும். அதற்காக நீங்கள் இலக்கணத்தைப் பயன்படுத்தலாம். வரலாற்று பின்னணியைப் பார்க்கலாம். அதைப்போல இறையியல் கோட்பாடுகளைப் பார்க்கலாம். அந்த நிகழ்ச்சியின் அமைப்பு, அதில் வருகிற மனிதர்கள், அதில் காணப்படுகிற செயல்பாடுகள், நடந்த நிகழ்வுகள் தீமையா? நன்மையாய் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் என்னென்ன? என்பதையெல்லாம் புரிந்து அந்த நிகழ்ச்சியை நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அந்த நிகழ்ச்சியைப் படிக்கும்போது, அந்தப்பகுதிக்குள்ளாக, அதாவது, சமய, சந்தர்ப்பத்தைப் பார்க்கவேண்டும். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையைப் பார்க்கவேண்டுமென்று ஏற்கனவே நாம் கற்றிருக்கிறோம். இப்பொழுது சற்று நினைவுக்குக் கொண்டு வாருங்கள். முன்னே, பின்னேயுள்ள வசனங்களைப் பாருங்கள். அந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பாருங்கள் . என்ன காரியத்தை இந்த சம்பவம் விளக்கப்படுத்த விரும்புகிறது என்று சொல்லி, இறையியல் கருத்துகளின் அடிப்படையில் கண்டுபிடிக்க முயற்சி எடுங்கள். இதை முதலாவது படி என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

2) இரண்டாவது படி, குறிப்பிட்ட சம்பவம்/நிகழ்ச்சிகளை விளக்கமாக சொல்லிக்கொண்டு போகிறது. ஆனால், என்ன செய்யவேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்யாமல் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது, நாம் ஏற்கனவே கற்றுக்கொண்டதுபோல, வேதத்திலே மற்ற இடங்களில் இதுகுறித்து என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்று நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். அது கட்டளையாக இருக்கலாம், வேத வசனமாக இருக்கலாம். உதாரணமாக, தாவீது, பத்சேபாள் சம்பவத்தைப் பார்க்கிறீர்கள். இதற்கு கட்டளை என்ன சொல்லியிருக்கிறது. விபச்சாரம் செய்யாதிருப்பாயாக! என்று நாம் 10 கட்டளைகளில் பார்க்கிறோம், அல்லது வேறு இடத்தில் வருகிற வசனத்தை இதற்கு ஒப்பிட்டு பார்த்து, ஒவ்வொரு சம்பவத்திற்கும், அந்த சம்பவத்திற்கு பாடமாக, கட்டளையாக, அநேக வசனங்கள் இருக்கும், கட்டளைகள் இருக்கும், அதைக்கொண்டு நாம் விளக்கப்படுத்த வேண்டும்.

3) மூன்றாவது படி, இந்த பழைய ஏற்பாட்டின் காரியங்களுக்கு புதிய ஏற்பாட்டு விளக்கங்களை நாம் பார்க்கலாம். பெரும்பாலும் பழைய ஏற்பாட்டு சம்பவங்களுக்கு புதிய ஏற்பாடு அதிகமான விளக்கத்தைக் கொடுக்கவில்லை என்பதுதான் உண்மை. இதை நோக்கமாகக்கொண்டு புதிய ஏற்பாடு எழுதவில்லை. ஆனாலும், பழைய ஏற்பாட்டு சம்பவங்களுக்கு, புதிய ஏற்பாட்டிலே அதிக வெளிச்சத்தை, புதிய ஏற்பாட்டு விளக்கத்திலிருந்து பெற முடியும். உதாரணமாக, இயேசுகிறிஸ்து யோனாவைப்பற்றி கூறியிருக்கிறார், நோவாவின் சம்பவத்தை விளக்கப்படுத்தியிருக்கிறார்.

இன்னும் கூட சில சம்பவங்களுக்கு, நாம் ஏற்கனவே அறிந்திருக்கிறதுபோல, தாவீது, பத்சேபாள் சம்பவத்தை ஒருவேளை எடுத்துக்கொள்வோமானால், அதைக்குறித்து நேரடியாக இயேசுகிறிஸ்து என்ன கூறியிருக்கிறார்? அல்லது இந்த விபச்சார பாவத்தைக் குறித்து கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து என்ன சொல்லியிருக்கிறார்? என்பதை வைத்து விளக்கப்படுத்தி புரிந்துகொள்ள முடியும். நமக்கு என்ன பாடத்தைக் கர்த்தர் கற்றுத் தருகிறார் என்று ஒவ்வொரு சம்பவத்திலும் இயேசுகிறிஸ்து கூறுகிற வசனத்தின் வெளிச்சத்திலே நீங்கள் பழைய ஏற்பாட்டை படித்து பாருங்கள். அநேகப் பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ள முடியும்.

அடுத்து பழைய ஏற்பாட்டு இறையில் செய்திகளை, அதை நம்முடைய வாழ்வின் நடைமுறைப் பகுதிக்கு கொண்டு வந்து பழக்க வேண்டும். பழைய ஏற்பாட்டு சம்பவங்களை வாசிக்கும்போது, அதில் கூறப்பட்ட காரியங்களை, நம்முடைய வாழ்வின் நடைமுறைக்கு அதன் இறையியல் அடிப்படையிலான விளக்கங்களை எடுத்து நம்முடைய வாழ்வுக்கு கொண்டு வர வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதைக்கருத்தில் கொண்டு கவனம் செய்ய வேண்டும். இறையியல் அடிப்படையில் வேதத்தைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். அதற்குத்தான் நீங்கள் இப்போது இறையியல் வகுப்பில் சேர்ந்து கற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இறையியலில் வேதத்தை எவ்விதமாய் வியாக்கியானம் செய்யவேண்டும்? எவ்விதமாய் வேதத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும்? எவ்விதமாய் வேதத்தை நீங்கள் பிரசங்கிக்க வேண்டும்? என்று எல்லாவற்றையும் இந்தப்பாடத்தில் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில் பழைய ஏற்பாட்டை நீங்கள் வாசித்துப்பாருங்கள். அதைக்குறித்து அநேக காரியங்களை இந்தப் பாடத்திலிருந்து கற்று இருக்கிறோம். அதையும் நினைவில் கொண்டு, நீங்கள் பழைய ஏற்பாட்டை விளக்கப்படுத்தப் பாருங்கள்.

தவிர்க்கவேண்டிய சில பொதுவான காரியங்கள்:

உருவகப்படுத்துதல்

பழைய ஏற்பாட்டில் அநேக மறைமுகமான அர்த்தங்கள் மறைந்திருக்கிறது என்று சொல்லி, ஆவிக்குரிய அர்த்தம் இருக்கிறது என்று சொல்லி, நாம் அதன் நேரடி அர்த்தத்தை அநேக வேளைகளில் பார்க்க தவறி விடுகிறோம். நாம் ஏற்கனவே சிந்தித்து இருக்கிறோம். கிரேக்க தத்துவ ஞானிகள், தங்கள் மதம் சம்பந்தப்பட்ட புத்தகங்களை நேரடியாகக் கூறப்பட்ட காரியங்களுக்கு கூட, அநேக ஆவிக்குரிய அர்த்தம் இருப்பதாக, மறைமுகமான அர்த்தங்கள் இருப்பதாக கூறி அவர்கள் விளக்கப்படுத்தினார்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து, அந்த கிரேக்க தேசத்திலிருந்து யூதர்கள் அவ்விதமாகவே பழைய ஏற்பாட்டை விளக்கப்படுத்த ஆரம்பித்தார்கள். பிறகு அது கிறிஸ்தவத்தையும் வந்து தொற்றிக்கொண்டது என்பதை நாம் எளிதாக அறிந்து கொள்ளலாம். இவ்விதமாகவே, உருவகப்படுத்துதல் மறைமுகமானதாக இருக்கிறது, ஆவிக்குரிய வகையில் இருக்கிறதென்று சொல்லி, சொல்லியே, பழைய ஏற்பாட்டின் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் அர்த்தம் கற்பிக்க கூடாது. அவ்விதமாய்ச் செய்யும்போது, நாம் தேவன் சொல்லாத காரியத்தைக் கூட, அவர் சொன்னதாக சொல்லிவிட அநேக

வாய்ப்புகள் இருக்கிறது. நம்முடைய பழைய ஏற்பாடு, அநேக உருவக அர்த்தத்தை உடையதாக இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் அதற்கு முன்னும், பின்னும் அதற்குரிய விளக்கத்தை நாம் பார்க்க முடியும். எந்த இடத்தில் உருவகமாய்க் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அந்தப் பகுதியை வைத்தே புரிய முடியும் என்றெல்லாம் முந்தின பாடங்களிலே படித்திருக்கிறோம். அவ்வாறு இல்லாத காரியங்களை வைத்துக்கொண்டு, எல்லாமே ஆவிக்குரிய அர்த்தத்தைக் குறிக்கிறது என்று கற்றும் இருக்கிறோம். எலியாவின் சம்பவத்திலே, விதவை பொறுக்கின இரண்டு விறகு கூட, சிலுவையைக் குறிக்கிறது என்று ஒரு பிரசங்கியார் கூறியிருக்கிறார். அவ்வாறு சொல்வது எல்லாம் தவறான விஷயங்களாகும். எல்லாவற்றிற்கும் சிலுவையை அர்த்தப்படுத்தக் கூடாது. மாராவின் தண்ணீரை மதுரமாக்கின அந்த சம்பவத்தை வைத்துக்கூட சிலர், அந்த மாராவிலே போடப்பட்ட மரம், சிலுவை மரத்தைக் குறிக்கிறது. அந்த சிலுவை மரம், அந்த கசப்பை இனிமையாக மாற்றின சம்பவம்போல், உன் வாழ்வின் கசப்பை இனிமையாக மாற்றும் ஒரு மரம் என்று கூறப்படுகிற, சில விளக்கங்களையும் நாம் கேள்விப்படுகிறோம். ஒரு விதத்தில் இது சரியாக இருக்கலாம், அந்தவேளையில் எழுதிய அந்த ஆசிரியர், அந்த நோக்கத்தோடு அதை எழுதவில்லை என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

பழைய ஏற்பாட்டில் இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றி அநேக தீர்க்கதரிசனங்கள் சொல்லப்பட்டிருப்பது முற்றிலும் உண்மை. நீங்கள் தவறாய் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தக் காரியங்களை நாம் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இயேசுவைப் பற்றிய காரியங்கள், தீர்க்கதரிசனங்கள், பழைய ஏற்பாட்டில் இஸ்ரவேல் தேசத்தைப் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிற காரியங்கள் உங்களுக்கும் பொருந்தும். தேவன் அதை தனிப்பட்ட முறையில் உங்களுக்கும் சொல்லக் கூடும். இல்லையென்று கூறவில்லை. ஆனால் அதேவேளையில் எல்லாமே, மறைமுக அர்த்தம் கற்பிக்கிறது என்று சொல்லி, சொல்லி, நேரடியாக அர்த்தம் கற்பிக்கிற வசனங்களை நாம் மறைபொருளாக அர்த்தம் எடுக்கக் கூடாது என்பதும் மிகவும் முக்கியமான காரியம். இவ்விதமாக உருவகப்படுத்துதலின்போது, அதிக கவனம் கொள்ள வேண்டும். அதைத் தவறுதலாக அர்த்தப்படுத்தி விடக்கூடாது.

வேதத்தை, குறிப்பாக பழைய ஏற்பாட்டை வியாக்கியானம் செய்யும்போது, அந்த பகுதியைவிட்டு, பிரித்து எடுத்து பார்க்கிறதை விட்டுவிட வேண்டும். குறிப்பிட்ட சம்பவத்திலிருந்து குறிப்பிட்ட ஒரு வசனத்தை எடுத்து பார்க்கிறது, ஒரு பெரிய தவறாக இருக்கிறது என்பது இன்றைய காலகட்டத்தில் காணப்படுகிறது. அநேகர் அந்தத் தவறைச் செய்து விடுகிறார்கள். ஆனால், நாம் அந்த சம்பவத்தோடு பார்க்கவேண்டும். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையோடு பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லி, நாம் ஏற்கனவே கற்றிருக்கிறோம். ஆனால், பொதுவாக இன்றைக்கு செய்யப்படுகிற மாபெரும் தவறு, அந்த சந்தர்ப்ப சூழலைப் பார்க்காதபடி, குறிப்பிட்ட வசனத்தை எடுத்துக்கொண்டு விளக்கம் கொடுக்கிற ஒரு பண்பு. உதாரணமாக, 2 சாமுவேல் 1:26ம் வசனம், “*என் சகோதரனாகிய யோனத்தானே, உனக்காக நான் வியாகுலப்படுகிறேன், நீ எனக்கு வெகு*

இன்பமாயிருந்தாய், உன் சிநேகம் ஆச்சரியமாயிருந்தது, ஸ்திரீகளின் சிநேகத்தைப்பார்க்கிலும் அதிகமாயிருந்தது.” என்று யோனத்தானுக்காக தாவீது புலம்புகிறதைப் பார்க்கிறோம். இந்த புலம்பல் பகுதியிலிருந்து நாம் இந்த வசனத்தை தனியே எடுத்துப் பார்க்கும்போது, ஒருவேளை அது தவறான அர்த்தத்தை கொடுத்துவிடும் என்பதற்காக இந்தப் பகுதியை படித்திருக்கிறீர்கள். அங்கே புலம்பல் பாடும்போது, அவனுடைய friendship (நட்பு) மிகவும் ஆழமான அர்த்தத்தில் இருந்தது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். அதை நாம் தனியே எடுத்துப்பார்க்கும்போது, ஒருவேளை தாவீதுக்கும், இந்த யோனத்தானுக்கும் தவறான தொடர்பு இருந்திருக்குமோ என்று நினைக்கிற ஒரு இடத்திற்கு கூட கொண்டுசெல்ல வாய்ப்பிருக்கிறது. சிலர் அவ்வாறும் விளக்கப்படுத்துகிறார்கள். அதனால்தான் வசனத்தை, அதன் பகுதிகளோடு, சந்தர்ப்ப சூழலோடு பார்க்கவேண்டும். அதைத்தாண்டி, தனியே எடுத்து விளக்கம் கொடுக்கும்போது, அநேக தவறான விளக்கங்கள் உருவாகிவிடும். இன்று அநேகப்பிரசங்கிமார்கள் செய்கிற தவறும் இதுதான். ஒரு குறிப்பிட்ட வசனத்தை மட்டும் எடுத்துவிட்டு, அதனுடைய பின்னணியைக் கூறாமல் முழுவதும் நேரடியாக நம்முடைய வாழ்விற்கு ஒப்பிட்டுப் பேசி விளக்கப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். நமக்கு அதில் பிரயோஜனம் இருக்கிறது, ஆனால் அதேவேளையில் அதன் பின்னணியையும் கூறிவிட்டு, அது எந்தளவுக்கு இஸ்ரவேலுக்கு பொருந்துகிறது, இல்லாவிட்டால், ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதனுக்கு பொருந்துகிறது அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலுக்கு பொருந்துகிறது என்று கூறி அதிலிருந்து மொத்தமான பாடங்களை எடுக்கவேண்டுமென்று கற்று இருக்கிறோம். இவ்விதமானதொரு தவறை நீங்களும், நானும் செய்துவிடக்கூடாது. ஆகவே பழைய ஏற்பாட்டை வியாக்கியானம் செய்யும்போது, இதையும் கவனத்தில் கொள்ளுங்கள். ஒரு வசனத்தை வியாக்கியானம் செய்யும்போது, அந்த வசனத்திற்கு முன்னே, பின்னேயுள்ள வசனங்களின் பின்னணியையும், சூழலையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

இன்னொரு காரியத்தைப் பார்க்கலாம். நாம் வசனப்பகுதியையும் பார்க்கவேண்டும், முன்னும், பின்னும் உள்ள வசனங்களைப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்வதுபோல, சில வேளைகளில் தவறாக வசனங்களை சேர்த்துப் படிக்கவும் வாய்ப்பிருக்கிறது என்றதொரு காரியத்தையும் கவனம் கொள்ளவேண்டும். அதாவது முந்தின வசனத்தின் அர்த்தத்தையும், நாம் தெரிந்துகொண்டு, தொடர்ந்த வசனத்தின் அர்த்தத்தையும் சேர்த்து எடுக்கும்போது, தவறுகள் ஏற்பட வாய்ப்பு உள்ளது. சில வேளைகளில், தவறான அர்த்தங்களை நீங்கள் விளக்கப்படுத்த வாய்ப்பிருக்கிறது. உதாரணமாக, சங்கீரம் 23:5-6 வசனங்களைப் பார்ப்போம், “**என் சத்துருக்களுக்கு முன்பாக நீர் எனக்கு ஒரு பந்தியை ஆயத்தப்படுத்தி, என் தலையை எண்ணெயால் அபிஷேகம்பண்ணுகிறீர், என் பாத்திரம் நிரம்பி வழிகிறது. என் ஜீவனுள்ள நாளெல்லாம் நன்மையும் கிருபையும் என்னைத் தொடரும். நான் கர்த்தருடைய வீட்டிலே நீடித்த நாட்களாய் நிலைத்திருப்பேன்.**” என்று தாவீது சொல்கிறார். இந்த தவறான சேர்க்கை என்று சொல்கிற அந்த அர்த்தத்தில் அடிப்படையை பார்க்கும்போது, சிலர் கூறுகிற

கருத்து என்னவெனில், சத்துருக்களுக்கு முன்பாக தேவன் எனக்கு ஒரு பந்தியை ஆயத்தப்படுத்துவதாக தாவீது சொல்கிறார் அல்லவா? அதைத் தொடர்ந்து, நான் கர்த்தருடைய வீட்டில் நீடித்த நாட்களாய் நிலைத்திருப்பேன் என்றும் சொல்கிறார் அல்லவா? அப்படியிருக்கிறபடியால், நம்முடைய சத்துருக்கள், தேவனுடைய ஆலயத்திலேயே இருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிற சிலர் உண்டு. உன் வீட்டாரே உன்னுடைய சத்துருக்கள் என்று இயேசு கூறினாரே, அதைப்போல இங்கே விளக்கம் கொடுக்கிறவர்கள், கர்த்தருடைய வீட்டிலேயே, அதனால்தான் கர்த்தருடைய வீட்டில் வைத்து ஒரு பந்தியை ஆயத்தப்படுத்தியிருக்கிறார் என்று கூறிவிட்டு, அதைப்போல, நான் நீடித்த நாட்களாய் தேவனுடைய ஆலயத்தில் நிலைத்திருப்பேன் என்ற அர்த்தத்தில் கூறுகிறார். ஆகவே, நம்முடைய எதிராளிகள் தேவாலயத்திலே இருப்பார்கள் என்று சிலர் கூறுவதுண்டு. அது அவ்வாறல்ல, இதற்குத்தான் தவறாக சேர்த்துப் பார்ப்பது என்று அர்த்தம். வசனத்தை தவறாக இணைத்துப் பார்ப்பது. இதையும் நீங்கள் கவனம் செய்ய வேண்டியது அவசியம். தொடர்ச்சி இருக்கலாம், ஆனால் அதே வேளையிலே, முந்தின கருத்துக்கும், பிந்தின கருத்துக்கும் தொடர்பு இல்லாமலும் நிறைய வசனங்கள் அதனுடைய ஆசிரியர்கள் எழுதியிருக்கிறதை நீங்கள் பார்க்கலாம். அநேக வசனங்கள் அவ்வாறு இருக்கிறது. தொடர்ச்சியான அந்த கருத்தின் தொடர்ச்சி, அடுத்த வசனத்திலும் இருக்கும் என்பதுதான் உண்மை. ஆனாலும் சில இடங்களிலே, ஆசிரியர்கள் அடுத்த கருத்துக்கும் போவார்கள் என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு விளக்கம் செய்யவேண்டும் என்பதையும் கவனம் கொள்ளுங்கள்.

வேத வசனத்தை, பழைய ஏற்பாட்டை விளக்கம் செய்யும்போது, இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டியது அவசியம். ஆக, நீங்களும், நானும் கட்டளையை இன்றைக்கு பயன்படுத்த வேண்டுமானால், அது எதற்காக கொடுக்கப்பட்டது? என்பதை முதலாவது நாம் கண்டறிந்து, அதை எப்படி இன்றைய காலகட்டத்தில் பயன்படுத்த முடியும் என்பதை அறிந்துகொண்டு அதைப்பின்பற்ற வேண்டும். அது உங்களுடைய அறிவுக்கு ஆவியானவர் நிச்சயம் தெரிவிப்பார்.

அதைப்போல சமுதாயம், கலாச்சாரம், மக்களது நிலைமை இன்று மாறுபட்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம், நாம் கருத்தில்கொண்டு, கட்டளையை பயன்படுத்துவதில் கவனமாக இருக்க வேண்டும். முன்பு இருந்த சமுதாயங்கள் வேறு, ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்தில் நாம் எவ்விதமாக பின்பற்றவேண்டுமென்பதை, ஞானத்தோடு, விவேகத்தோடு பின்பற்றவேண்டியது அவசியம். இதைக்குறித்து அநேக எடுத்துக்காட்டுகளை நாம் முந்தைய பாடங்களில் கற்று இருக்கிறோம். ஏனெனில், கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகள் கொல்லப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிற கட்டளையை நாம் இன்று எவ்வாறு எடுக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சிறிது ஞாபகம் செய்து பாருங்கள். பழைய ஏற்பாட்டில் அப்படிப்பட்ட கட்டளை இருக்கிறது என்பதும் உண்மைதான். ஆனால் இன்றைய காலகட்டம் எப்படியிருக்கிறது? என்பது சற்று யோசித்துப்பாருங்கள். நாம் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளை கொன்றுவிட முடியுமா? கொலை செய்யலாமா? சட்டம் என்ன சொல்லுகிறது? அதற்கு புதிய ஏற்பாடு என்ன சொல்லுகிறது? என்றெல்லாம்

தியானித்து, இன்றைய மக்களின் நிலை, சட்டநிலை, சமுதாயம், கலாச்சாரம் ஆகியவைகளைப் புரிந்து, சரியானதொரு விதத்தில், புதிய ஏற்பாட்டின் வெளிச்சத்தில் புரிந்துகொண்டு, பழைய ஏற்பாட்டை விளக்கம் கொண்டு வாழுங்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இதுவொரு கடினமான காரியமாக இருக்கலாம். ஒருவேளை நீங்கள் நினைக்கலாம், வேதத்தை சரியானபடி கைக்கொள்ளாமல் இன்றைய சூழலைப் பார்த்து பின்பற்றுங்கள் என்று சொல்லுகிறதுபோல, உங்களுக்குத் தோன்றலாம். ஆனால், அப்படியல்ல பிரியமானவர்களே, பழைய ஏற்பாடு இன்றும் என்னென்ன சூழ்நிலையில் இருக்கிறது என்பதை விரிவாக நாம் கற்று இருக்கிறோம். அது இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அது அடிமைத்தனத்திலிருந்தபோது கொடுக்கப்பட்ட பிரமாணங்களை உள்ளடக்கியதாய் இருக்கிறது. பிறகு, விடுதலையானபின்பு, கானான் தேசத்தில் எப்படி வாழவேண்டுமென்று, அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட முறைமையாய் இருக்கிறது. தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட கட்டளைகளை உள்ளடக்கியதாய் இருக்கிறது என்றெல்லாம் நீங்கள் இப்போது கற்று இருக்கிறீர்கள். இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்து, இன்றைய சமுதாயத்திற்கு, நமக்கு அது எவ்விதமாய் பொருந்தும் என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு புதிய ஏற்பாடு அநேக விதங்களில் உதவி செய்கிறது. இதை நீங்கள், புதிய ஏற்பாட்டின் வெளிச்சத்தில் பாருங்கள். இயேசுவானவர் நிறைவேற்றிய காரியங்களை, கைக்கொள்ள எவ்வாறு விளக்கம் செய்தாரோ, அதனடிப்படையில் பின்பற்ற நாம் அனைவரும் அழைக்கப்படுகிறோம்.

இவ்வாறு நாம் வேதாகம வசனங்களை விளக்கம் செய்யும்போது, அது அநேகரை விடுவித்து, நன்மையானதைச் செய்யவும், அநேகர் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதற்கும் ஊன்றுகோலாய் இருக்கும். கர்த்தார்தாமே உங்களை நிறைவாய் ஆசீர்வதிப்பாராக. ஆமென்!

கேள்விகள்:-

1. நியாயப்பிரமாணம் மற்றும் கட்டளைகளை வியாக்கியானம் செய்யும்போது, நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியவைகளைக் குறித்து விளக்கமாக கூறுக?
2. நியாயப்பிரமாணம் எந்த மூன்று காரியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூறுக?
3. பழைய ஏற்பாட்டிற்கான விளக்கத்தினுடைய ஐந்து தன்மைகளை விளக்கமாக கூறுக?
4. பழைய ஏற்பாட்டு சம்பவங்களை விளக்கப்படுத்தும்போது, கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய படிநிலைகளை வரிசைப்படுத்தி விளக்கமாக கூறுக?
5. பழைய ஏற்பாட்டு சம்பவங்களை விளக்கப்படுத்தும்போது தவிர்க்கவேண்டிய சில பொதுவான காரியங்களைக் குறித்து விளக்கமாக கூறுக?